

være gode til at definere, hvorledes en Lov skal forstaaes — være meget uklare overfor dette Spørgsmaal. Men lad os endelig faa klare Linier her. Thi netop paa Grund af denne Uklarhed have enkelte, jeg vil ikke sige, i Letsindighed, men tværtimod i deres Troskyldighed og Uvidenhed indladt sig paa noget, der kan komme til at svide haardt til dem. De have ganske vist tidligere været Husmænd, men i lang Tid have de været Landarbejdere, og saa have de i Henhold til den gamle Lovs Bestemmelse om de 5 Aar nu betragtet sig som Landarbejdere. Men nu skal Loven jo forstaaes saaledes, at de ingen Sinde maa have været Husmænd, for slet ikke at tale om Gaardmænd. Men hvad enten det nu kommer til at gaa til den ene Side eller den anden, lad os saa blot faa Klarhed over det. Det er jo saaledes, at man er tilbøjelig tilovre i Jylland at handle ret stærkt med Ejendomme. Det er en jydsk Svaghed, det kan for Resten ogsaa være, at det er deres Styrke, og saa gaar saadan en Mand i god Tro hen og køber et Hus. Han regner der med en 1ste Prioritet til 3 pCt., medens han i Kreditforeningen skal give 4, 5, 6 pCt., men saa opdages det, at han tidligere har haft en Ejendom, han kan derfor slet ikke faa Statslaanet, og i mange Tilfælde vil han da maaske tabe den lille Smule, som han har sat i Forretningen, da han købte Ejendommen. Jeg vil derfor anbefale den højtærede Minister at fare saa taalsomt og skønsomt frem mod disse Folk som overhovedet muligt. I Fremtiden, naar vi ere klare over Lovens Forstaaelse, kunne vi slaa bak.

Der er mange andre Bemærkninger, som kunde gøres om denne Lov, men jeg skal ikke lade mig friste dertil. Jeg vil kun sige, at ogsaa denne Lov har været udsat for, at der gik Storpolitik i den. Jeg tvivler dog ikke om, at den højtærede Minister ogsaa paa dette Punkt vil stille sig saa liberalt som muligt, uden at vi behøve at komme ind paa at lave denne udmærkede Lov om. Det ærede Medlem fra Grenaa (Pedersen-Nyskov) udtalte forleden Dag, at det gik saa langsomt nu ved Ordningen af Laanene, særlig Tillægslaanene. Det kan jeg fuldt ud give min Tilslutning. Alligevel tør jeg ikke lægge Skylden paa nogen enkelt, idet det staar mig klart, at den ligger paa mange Steder. Jeg er ikke en Gang vis paa, at de, som sidde i Kommissionerne, kunne gøre sig helt fri derfor. Naar det er gaaet saa langsomt, har en af Grundene ogsaa været, at man, saa længe Loven har virket, har gaaet noget famlende frem over hele

Linien. Man har ikke kunnet gaa frem med den Fart, som naar man gaar ad klare, lige Linier. Jeg skal ikke trætte Tinget længere, jeg vil kun endnu en Gang henstille til den højtærede Minister, der ganske vist ikke er til Stede, men derfor nok kan blive bekendt med, hvad jeg har sagt, om at bidrage sit til at faa disse Forhold klarede snarest muligt.

Formanden: Folketingsmanden for Sorø Amts 1ste Valgkreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Zahle: Det er blevet mig meddelt, at medens jeg var oppe i Landstinget og hørte paa den Debat, som dør førtes om Statslaanet, skal det ærede Medlem for Horsens Landkreds (P. T. Nielsen), der havde paa hørt den afgaaede Finansministers Udtalelser i Landstinget, have begivet sig her ned i Tinget, have bedt om Ordet for en kort Bemærkning og der under Anvendelse af stærke, mod mig rettede, Udtryk have udtalt, at der var en Uoverensstemmelse mellem, hvad jeg havde sagt her forleden Dag, og den Beretning, den tidligere Finansminister havde afgivet oppe i Landstinget. Det er ganske urigtigt. Hvad jeg har sagt her i Tinget i Forgaars, er støttet paa de Oplysninger, som den afgaaede Finansminister har givet mig. Den afgaaede Finansminister har enten som Tilhører eller senere gjort sig bekendt med, hvad jeg har udtalt, og har intet haft at indvende mod de af mig her fremsatte Udtalelser. Jeg har paa hørt hans Udtalelser oppe i Landstinget, de ere ganske overensstemmende med, hvad jeg sagde her i Tinget.

Den afgaaede Finansminister oplyste, at der mellem saa mange andre Samtaler, der havde fundet Sted mellem Bankmænd og ham om Statslaan, ogsaa den 8. Marts mundtlig var blevet fremsat et Tilbud af den Beskaffenhed, som det ærede Medlem for Horsens Landkreds havde omtalt, men det var kun fremsat mundtlig. Og den afgaaede Finansminister oplyste udtrykkelig, at han ikke kunde anse det for at være et saadant bindende Tilbud, at, hvis han havde sagt Ja, havde den paagældende været bunden til at give dette Statslaan paa de nævnte Vilkaar. Han oplyste udtrykkelig, at han tidligere i sin ikke lange Finansministertid havde haft et Tilfælde, hvor der var blevet fremsat et saadant mundtligt Tilbud overfor ham, og hvor han havde fundet det rigtigt at acceptere det, men hvor det Dagen efter af den paagældende, som havde fremsat Tilbuddet, blev meddelt,